

Uke 12

20. mars: Cuthbert

misjonær og biskop (634 - 687)

Den natten Aidan døde i 651 (se 31. august) hadde den 16 år gamle Cuthbert en visjon mens han gjette sauer ca 50 km unna. Dette førte til at han søkte om å bli munk i Melrose. Fort ble det lagt merke til hans nådegaver som leder og sjelesørger. Cuthbert var med i den gruppen som startet opp et kloster i Ripon. I 661 etterfulgte han Boisil som prior i Melrose. Beda forteller om hans nestekjærlighet og gjestfrihet, om undere på Cuthberts misjonsreiser i Nord England og Sør Skottland, og om hans profetiske gaver. Mange legender forteller om hans nære omgang med dyrene, for eksempel fortellingen om oterene som tørket hans føtter under hans nattebønn ved stranden nær Coldingham. Jeg ser en del likheter mellom Cuthbert og Frans av Assisi som levde over 500 år senere (se 3. oktober).

Etter synoden i Whitby i 664 ble Cuthbert prior på Lindisfarne hvor han skulle innføre de nye forordningene. Her brukte han tidevanns-holmen på sørvestsiden av øya som retreatsted. Senere ble han eneboer på øya Inner Farne 10 km sørøst for Lindisfarne. I 684 ble Cuthbert motvillig utnevnt til biskop i Hexham, men han fikk byttet slik at han ble biskop på Lindisfarne i steden. I 2 år reiste han gjennom det nordlige England og tok blant annet avskjed med Herbert/Erebert (se nede, 20. mars). Så trakk han seg tilbake igjen til Inner Farne hvor han døde den 20. mars i 687. Da kisten 11 år senere ble flyttet inn i kirken på Lindisfarne og åpnet, var liket ikke gått i oppløsning. Dette ble oppfattet som tegn på hans hellighet. På grunn av vikingangrepene på Lindisfarne ble kisten til Cuthbert flere ganger gjemt på fastlandet. I 875 ble kisten flyttet fra Lindisfarne. I flere år reiste "Cuthberts folk" som en slags vandrende kommunitet rundt i Nord England og Sørvest Skottland med Cuthberts levninger på en kjerre. På leting etter et trygt sted oppholdt de seg på mange av plassene hvor Cuthbert hadde virket i sin livstid. I 1113 år holdt de til i Chester-le-Street mellom Newcastle og Durham. Først i 995 ble Cuthbert gravlagt i Durham hvor den store katedralen senere ble bygget over hans grav. Flere ganger siden er graven blitt åpnet. Både i 1104 og i 1537 skal Cuthberts lik ha vært i forbausende god stand. I 1827 var bare skjelettet synlig. Da ble Cuthberts kors og andre gjenstander tatt ut av kisten og overført til museet i katedralen.

Bønn: Herre min hyrde, takk for at du kalte Cuthbert fra å være gjeter for en saueflokk til å være leder for din hjord. Hjelp oss å søke dem som ikke lenger kjenner grønne enger, og føre dem nærmere deg. (*Fritt etter den anglikanske kollektbønnen på Cuthberts minnedag*)

Bibeltekster: Sal 23 Hebr 13,20-21 Joh 21,15-19

Når solen går over ekvator, la meg gå fra mørke til lys, fra klage til takk, fra skjelving til frimod, fra stagnasjon til kreativitet, fra kulde til kjærlighet, fra meg til deg.
(*"Spring crossroads", bønn av Ray Simpson i "Celtic Daily Light" på 20. mars*)

Andre merkedager:

20. mars: Herbert (Erebert) var eneboer på en holme i innsjøen Derwent Water i Nordvest England. Han bad sin venn Cuthbert om å be om at begge skulle nå himmelen samtidig. De døde samme dag på hver sin øy, ca 150 km fra hverandre (se også 20. april)

25. mars: Marimesse (primstav) / Maria budskapsdag. Når våren kommer til oss 9 måneder før jul, minnes vi budskapet fra engelen til Maria om at hun skulle bli mor til verdens frelser.